

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 23 lutego 2012 r.

w sprawie stworzenia wykazu ważnych momentów decyzyjnych do celów oceny realizacji programu Galileo w odniesieniu do centrów i stacji naziemnych, które mają powstać w ramach fazy rozwoju i fazy rozmieszczania programu

(2012/117/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 683/2008 utworzono ramy finansowe i prawne programu Galileo. Zgodnie z tym rozporządzeniem Unia Europejska jest właścicielem wszelkich materialnych i niematerialnych składników majątku stworzonych lub rozbudowanych w wyniku programów, a system tworzony na podstawie programu Galileo obejmuje konstelację satelitów i światową sieć stacji naziemnych.
- (2) Zintegrowane zarządzanie ryzykiem w odniesieniu do oceny realizacji programu Galileo wymaga, by podmiot zarządzający programem podjął we właściwym czasie ważne decyzje, tj. decyzje mające poważny wpływ na koszty, harmonogram, wykonanie lub ryzyko, oraz by działał w sposób przejrzysty w odniesieniu do ważnych decyzji, które należy podjąć, i ich wykonania. Wśród tych decyzji znajdują się decyzje odnoszące się do stworzenia infrastruktury naziemnej w ramach przewidzianej w programie fazy rozwoju i walidacji oraz fazy rozmieszczania.
- (3) Światowa sieć stacji naziemnych systemu tworzonego na podstawie programu Galileo obejmuje, z jednej strony, sześć centrów i jedną stację, a z drugiej – cztery serie tzw. stacji „oddalonych”.
- (4) Naziemne sześć centrów i stacja obejmują: dwa centra, mogące działać wymiennie, kontrolujące ogólne działanie systemu (zwane dalej „centrami kontrolnymi” lub „GCC”); centrum monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo wymienione w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 683/2008, które nadzoruje bezpieczeństwo systemu oraz świadczonych usług i które jest podzielone na dwie części ze względu na ciągłość usługi (zwane dalej „centrum monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo” lub „GSMC”); centrum usługowe, które stanowi element umożliwiający komunikację między, z jednej strony, systemem, a z drugiej – użytkownikami usługi otwartej, usługi komercyjnej i usługi bezpieczeństwa życia (zwane dalej „centrum usług GNSS” lub „GSC”); centrum kontrolujące generowanie informacji niezbędnych do działania usługi poszukiwawczo-ratowniczej, które stanowi element umożliwiający komunikację między systemem a systemem Cospas-Sarsat (zwane dalej „centrum usługowym SaR”); centrum, które w imieniu podmiotu zarządzającego programem i w sposób niezależny od operatora ocenia jakość świadczonych usług i przekazuje grupom użytkowników informacje dotyczące czasu i informacje geodezyjne (zwane dalej „centrum działania systemu Galileo”); stację umożliwiającą weryfikację jakości sygnałów emitowanych przez satelity na orbicie natychmiast po ich wystrzeleniu (zwaną dalej „stacją testów orbitalnych”).

leo” lub „GSMC”); centrum usługowe, które stanowi element umożliwiający komunikację między, z jednej strony, systemem, a z drugiej – użytkownikami usługi otwartej, usługi komercyjnej i usługi bezpieczeństwa życia (zwane dalej „centrum usług GNSS” lub „GSC”); centrum kontrolujące generowanie informacji niezbędnych do działania usługi poszukiwawczo-ratowniczej, które stanowi element umożliwiający komunikację między systemem a systemem Cospas-Sarsat (zwane dalej „centrum usługowym SaR”); centrum, które w imieniu podmiotu zarządzającego programem i w sposób niezależny od operatora ocenia jakość świadczonych usług i przekazuje grupom użytkowników informacje dotyczące czasu i informacje geodezyjne (zwane dalej „centrum działania systemu Galileo”); stację umożliwiającą weryfikację jakości sygnałów emitowanych przez satelity na orbicie natychmiast po ich wystrzeleniu (zwaną dalej „stacją testów orbitalnych”).

- (5) Przy wyborze lokalizacji tych centrów i stacji bierze się pod uwagę ewentualne istnienie wcześniejszych instalacji i urządzeń przystosowanych do realizacji wyznaczonych zadań, przestrzega wymogów bezpieczeństwa właściwych dla każdego centrum i stacji oraz uwzględnia ograniczenia techniczne i budżetowe związane z ich funkcjonowaniem i wymogi bezpieczeństwa narodowego każdego państwa członkowskiego.
- (6) Cztery serie tzw. stacji oddalonych obejmują: stacje zdalnego sterowania i telemetrii, które dzięki dwukierunkowym połączeniom pełnią rolę przekaźników między satelitami a dwoma centrami kontrolnymi (zwane dalej „stacjami TTC”); stacje śledzące systemu Galileo, które celem umożliwienia świadczenia usług dokonują pomiarów pseudoodległości, jak również gromadzą sygnały wysyłane przez satelity w celu monitorowania ich jakości (zwane dalej „stacjami GSS”); stacje przekazywania danych satelitom, przesyłające satelitom dane niezbędne do świadczenia usług (zwane dalej „stacjami ULS”); stacje zapewniające gromadzenie danych niezbędnych do działania usługi poszukiwawczo-ratowniczej (zwane dalej „stacjami SaR”).
- (7) Przy wyborze liczby i lokalizacji stacji oddalonych bierze się pod uwagę ograniczenia geograficzne i techniczne związane z ich optymalnym rozmieszczeniem na całej Ziemi oraz ewentualne istnienie wcześniejszych instalacji i urządzeń przystosowanych do realizacji wyznaczonych zadań, a także przestrzega wymogów bezpieczeństwa właściwych dla każdej stacji i wymogów bezpieczeństwa narodowego każdego państwa członkowskiego. Ponieważ wybór ten podlega zmianom zależnie od stanu zaawansowania programów, potrzeb wynikających z programów

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 24.7.2008, s. 1.

oraz rozwoju wymogów logistycznych lub politycznych, liczbę i lokalizację stacji oddalonych, które dopiero mają powstać, można podać jedynie orientacyjnie.

- (8) Należy zatem ustalić ważne momenty decyzyjne do celów oceny realizacji elementów światowej sieci stacji naziemnych należących do systemu tworzonego na podstawie programu Galileo.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 683/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do niniejszej decyzji zawiera wykaz ważnych momentów decyzyjnych do celów oceny realizacji programu

Galileo w odniesieniu do centrów i stacji naziemnych, które mają powstać w ramach przewidzianych w programie faz rozwoju i rozmieszczania, o których mowa w art. 3 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 683/2008.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Ważne momenty decyzyjne do celów oceny realizacji programu Galileo w odniesieniu do centrów i stacji naziemnych, które mają powstać w ramach fazy rozwoju i fazy rozmieszczania programu, o których mowa w art. 3 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 683/2008:

Data	Ważne momenty decyzyjne	Środki
2009–2016	Realizacja centrów naziemnych	
2009–2014	Realizacja dwóch centrów kontrolnych (GCC)	Centrum kontrolne powstaje stopniowo w Oberpfaffenhoffen (Niemcy). Realizacja rozpoczęła się w 2009 r. i zostanie zakończona w 2014 r.
		Centrum kontrolne powstaje stopniowo w Fucino (Włochy). Realizacja rozpoczęła się w 2009 r. i zostanie zakończona w 2014 r.
2013–2015	Realizacja centrum monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo (GSMC)	Centrum monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo, podzielone na dwie części, ma powstać stopniowo we Francji i w Zjednoczonym Królestwie. Realizacja ma się zacząć w 2013 r. i zakończyć w 2015 r. Realizacja ta ma być przedmiotem protokołów ustaleń z Francją i Zjednoczonym Królestwem, które mają zostać podpisane w 2012 r.
2011–2016	Realizacja centrum usług GNSS (GSC)	Centrum usług GNSS powstaje stopniowo w Madrycie (Hiszpania). Realizacja rozpoczęła się w 2011 r. i ma się zakończyć w 2016 r. Realizacja ta była przedmiotem protokołu ustaleń podpisanego z Hiszpanią w dniu 17 marca 2011 r.
2012–2014	Realizacja centrum usługowego SaR	Centrum usługowe SaR ma powstać stopniowo w Tuluzie (Francja). Realizacja ma się zacząć w 2012 r. i zakończyć w 2014 r. Realizacja ta ma być przedmiotem protokołu ustaleń z Francją.
2013–2014	Realizacja centrum działania systemu Galileo	Centrum działania systemu Galileo ma powstać stopniowo w państwie członkowskim i w miejscu, które zostaną dopiero ustalone. Realizacja ma się zacząć w 2013 r. i zakończyć w 2014 r. Realizacja ta ma być przedmiotem protokołu ustaleń z zainteresowanym państwem członkowskim.
2010	Realizacja stacji testów orbitalnych	Stacja testów orbitalnych powstała w 2010 r. w Redu (Belgia). Jej realizacja stanowi integralną część zawartej w dniu 25 października 2010 r. między Komisją a spółką Spaceopal umowy o wykonanie partii prac „Operacje” w ramach przewidzianej w programie Galileo fazy rozmieszczania.
2009–2014	Realizacja naziemnych stacji oddalonych	
2010–2014	Realizacja stacji TTC	Stacje TTC powstały w 2010 i 2011 r. w Kirunie (Szwecja) i Kourou (Francja). Kolejne stacje TTC mają powstać między 2012 a 2014 r. na Tahiti (Polinezja Francuska), Réunion (Francja) i w Numei (Nowa Kaledonia). Realizacja tych stacji TTC jest przedmiotem umów zawartych między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami.

Data	Ważne momenty decyzyjne	Środki
2009–2014	Realizacja stacji GSS	<p>Stacje GSS powstały między 2009 a 2011 r. w Fucino (Włochy), na Svalbardzie (Norwegia), w Redu (Belgia), na Réunion (Francja), w Kourou (Francja), Numei (Nowa Kaledonia), Troll (Norwegia) i Papeete (Polinezja Francuska).</p> <p>Kolejne stacje GSS mają powstać między 2012 a 2014 r. w Kirunie (Szwecja), na Jan Mayen (Norwegia), Azorach (Portugalia), Wyspach Kanaryjskich (Hiszpania), Maderze (Portugalia), Wyspach Kerguelena, Ziemi Adeli, Saint-Pierre i Miquelon, Wallis, Wyspie Wniebowstąpienia, Diego Garcia i Falklandach.</p> <p>Realizacja tych stacji GSS jest przedmiotem umów zawartych między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami.</p>
2009–2011	Realizacja stacji ULS	<p>Stacje ULS powstały między 2009 a 2011 r. na Tahiti (Polinezja Francuska), w Kourou (Francja), na Réunion (Francja), Nowej Kaledonii i Svalbardzie (Norwegia).</p> <p>Realizacja tych stacji ULS jest przedmiotem umów zawartych między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami.</p>
2012–2013	Realizacja stacji SaR	<p>Stacje SaR mają powstać w 2012 i 2013 r. na Svalbardzie (Norwegia), w Tuluzie (Francja), Makarios (Cypr) i Maspalomas (Hiszpania).</p> <p>Realizacja tych stacji SaR będzie przedmiotem umów między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami w odniesieniu do stacji na Svalbardzie i w Maspalomas, protokołu ustaleń między Komisją a Cyprem w odniesieniu do stacji w Makarios oraz umowy między Komisją a usługodawcą w odniesieniu do stacji w Tuluzie.</p>